וכ"ל בתוספתל ועי׳

במנחות נח: ד"ה ואיכא דוה

מסוגיות הפוכות], ג) [ברכות טו: וש"נ], ד) ל"ל דתנן, ד) סנהדרין מה: פח. יומא סא:

נגעים פי"ד משנה ט, ו) [גם

זה הוא מסוגיות הפוכות

כדאיתא בתוס' מנחות נח: ד"ה

ואיכא], ז) [ראשו רש"ש],

ה) ויומא פא:ן,

תורה אור השלם

1. זאת תּוֹרַת הַנְּזִיר אֲשֶׁר

יִדר קֶרְבָּנוֹ לַיִּיְ עַל נִּזְרוֹ מִלְבַד אֲשֶׁר תַשִּׁיג יָדוֹ כְּפִי

נָדרוֹ אֵשֶׁר יִדר כֵּן יַעֲשֶׁה עַל

תורת נזרו: במדבר ו כא

2. וְגָלֵח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל

מועד את ראש נורו ולקח

את שער ראש נזרו ונתו אָנ שְצֵּוּ רְאַשׁ נְּוְּרֹ וְּנְנֵּחְ עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַּח הַשְּׁלְמִים: במדבר ו יח

הגהות הב"ח

(מ) גמ' לישנה החרינה המרי

(ה) גם נישנה החדינה הנודי לה אמר רבא תנופה: (ב) רש"י ד"ה והיינו הד"א

עם ד"ה ור' אליעזר וכו'

משמע ל״ה המר רבא תנופה

וכו׳ דלא מעכבא תקשי הא

דמנית וכו' והת דקת קשיא לך דב"ש וב"ה חיפכת וכו'

על ראשו דעדיין: (ג) ד"ה ל"א אמר רב וכו' רבא: (ד) ד"ה ואם גילח וכו'

על זבח כשר נמי נ"ב פי" ולעיל תגן אם גילח על אחד

משלשתן ינא:

גליון הש"ם

תום' ד"ה מ"ם. מרשני קרא בזבחים. ל"ל על זכח תודת

שלמיו:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

קח א ב מיי פ״ח מהל׳ טירות הל׳ ה וע״ש :בכ״מ

נכיינו. קש ג מיי׳ פ״ה מהלי מחוסרי כפרה הלי א ממג עשין ריח ריט רכ רכא:

ביא ו מיי שם הלכה ט: ביב ז מיי שם הלכה י:

נוסחת הריב"ן

אן אמרין לה אמר רבא תנופה מן מנת ין כם מנת יכנו ממפה בנזיר כו' תנופה מיבעיא דלא מעכבא אליבא דרבנן פשיטא דלא מעכבא דהא הויא לה שירי ולא מעכבא תנופה אליבא דרבנן בתמיה והתניא ואת תורת הנזיר ביו שיש לו ומת מותנו הסהיל כין שים ש כפים בין שאין לו כפים דבעינן שיעשה מה שאמור בפרשה ואפיי מנופה אלמא דמעכבא ואפיי מנופה אלמא דמעכבא ותסברא דהה דתני בין שיש לו כפים דקא בעי למימר דמעכבא כפים דקא בעי למימר דמעכבא ואלא הא דמניא כוי ביו שאיו לו שער כו' ה"ג דמעכבא אליבא דרבנן והתניא נזיר ממורט כו' ואמר ר' אבינא מאי לריד דקאמרי ב"ה לריך ואין לו תקנה הא לב"ש דאמרי דאינו לריד יש לו תקנה דאפי׳ העברת תער לא בעי דהעברת שער לא מעכבא ביה והיינו פליגא דר׳ פדת דאילו ר' פדת אמר דב"ש ור"א אמרו ד"א דלריך ואין לו תחנה ביו לגבי מצורע ביו לגבי נזיר ואילו לדידן סבירא לן השתא דב"ה ור"א אמרו ד"א דיש לו תהנה ולא מעכבא ש"מ דלרבנו העברה שער לה מעכבה וה"נ תנופה לא מעכבא ואיכא דמפרשי לה לכולה שמעתא בלשון אחר אמר רבא תנופה כו': ב] וכדרבא כו' דקא אמרי דב"ש וב"ה איפכא: ג] לרבא: דן רבא: הן לא עלו לו: ון בכולן: ז] שהיא פסולה: ח] ולא כתיב שלמיו:

הגהות התוספות

מלאת. 2. ז"ל הקריבם. 3. ז"ל חובת. 4. חיבות "כר"ש בגת" דאמר" נמחק. וז"ל כדמפרש בגמ׳ דקסבר ר״ש המגלח על שלשתן. פירוש אחר עשותו כו׳. 6. מיבות "תחת זבח השלמים" נמחק. ול"ל זבח חודת שלמיו (ויקרא ז'). 7. ל"ל שלמים וכ"ה בס"ל. 8. מיבת בזבחים נמחק. ול"ל בדיבוריה. 9. מיבות למימר ותודה נמחק. ול"ל לתודה.

פי' הרא"ש

מעכבת: ומי מעכבא. אפי לר"א והתניא זאת תורת הנזיר בין שיש לו כפים בין שאין לו כפים. וקס״ד דהכי פירושו כמו שאין לו כפים דאינו כנוו שאין לו כפים ואינו מניף כן נמי יש לו כפים אין תנופה מעכבת. וע״כ לא . אתיא כרבנן דא״כ קרא דזאת תורת הנזיר למה לי דמג״ש דא' א' נפקא. אלא ע"כ ר"א היא ולא שמעי׳ דכתנופה מודה: ואלא הא דתניא זאת תורת בין שיש לו שער בין שאיז לו שער. הכי נמי שבא . להשוות יש לו לאין לו לומר דתגלחת לא מעכבה והתניא נזיר ממורט וכו' והוה מצי ש לו לאין לו לומר דתגלחת לא מעכבא [לרבנז] מג"ש

א מעכבא (דרבון) מג"ש דא' אי נפקא. ולר' אליעור תגלחת מעכבא. אלא ע"כ בא להשוות אין לו ליש לו מה יש לו צריך להעביר תער למר למצוה ולמר לעכב גם אין לו צריך להעביר תער על ראשו. והכא נמי נימא שבא להשוות אין לו כפים ליש לו כפים לומר שוקוק להגיף על זרועו כשאין לו כפים. אלא דניחא ליה לאוכוחי מברייתא דע"כ מקש" אין לו ליש לו: והתניא נזיר ממורט ב"ש אומרים אינו צריך להעביר תער על ראשו. וב"ה אומרים צריך להעביר תער על ראשו. ה"ג ואמר ר' אבינא מאי אינו צריך לב"ש צריך ואין לו תקנה. וה"פ אינו צריך להעביר תער על ראשו כי לא תועיל לו ההעברה אחר שנמרטות שערותיו. ולר"א דאמר תגלחת מעכבת אטור ביין לעולם ולרבנן לא קיים מצות גילות. ולב"ה יש לו תקנה בהעברת תער על ראשו. לר"א לשתות יין ולרבנן לקיים המצוה והכא א"א שבא להשוות יש לו לאין לו בין לב"ש בין לב"ה דלב"ש ביש לו שער יש לו תקנה ובאין לו שער אין לו תקנה ולב"ה לענין מה בא להשוות יש לו לאין לו הא ביש לו כתוב העברת שער בהדיא אלא ע"כ בא להשוות אין לו ליש לו ללמדך דאין לו צריך העברת תער וב"ה היא היא הכא נמי בא להשוות אין לו כפים ליש לו דצריך להניף בורועו למר למצוה ולמר לעכב: והיינו דר' פדת הא דקאמר דלב"ש צריך ואין לו תקנה: אין לו טהרה עולמי׳ דבע׳ קרא כדכתיב: על מקומו. על מקום הבהן, לישנא אחרינא אמרי לה אי אליבא דר׳ אליעזר פשיטא וכו' נראה אעפ"י שקצר התלמוד ולא פי׳ דכדר"א אתייא [ע"כ] צ"ל דכר"א אה היו איז אייל בי הוא אייכו פשיטה וכן נואה אפני שקבו ווהכנוו זא פי דכור א אוייא [ע כן בי דוכן א אתייא כדלעיל, אלא משום דקאמר הוא אליכא דרבון וישתא יש להר גולהת רכול פרי ⁶) לא לאלתר ולא שכעכב אמנכבא אפיי לרבנן והתניא זאת תורת הנויר וכו' וס"ל דהכי פירושא כשם שבאין לו כפים דין הוא שמעכב (דתנופה) [דכל שאינו] ראוי לבילה בילה מעכבת הכי נמי ביש לו מעכבת וקס"ד דע"כ לאו כר"א דא"כ לשתוק קרא מזאת תורת. ותיפוק ליה

ונמצא פסול. בן נשפך דמו או יצא או נטמא: תגלחתן פסולה. ומי מערכא. במיר: והסניא ואס סורס הטיר בין שיש לו לפים. דהוחיל ובשעת תגלחתו לח נזרק אפי׳ ח׳ מן הדמים בהכשר ה"ל כגלחוהו לסטיםי וגילחוהו לסטים לאחר מלאת אמרינן ריש

ותקברא דהא דתני בין שיש לו כפים כו' דקא בעי למימר דאינה מעכבת ואלא הא דתניא זאת תורת הנזיר כו' ה"נ דכי אין לו שער פירקין לר״ה סותר ז׳ לרבנן שלשים: רובחיר לא עלו לו. שהר הזבחים שהקריב אחרי התגלחת פסולה לא עלו לו דהואיל והיה ומי מעכבא והתניא יזאת תורת הנזיר לריך לשהות (לא מצי) עד שיגדל שערו ובהקרבת שאר הזבחים לא היה ראוי לתגלחת יש להחשיב הזבחים כאילו הקריב² קודם או תוך מלאת: גילח על החמאת שלא לשמה בו'. דקיימא לן [ריש זבחים] כל הזבחים שנזבחו שלא לשתן כשרים אלא שלא עלו לבעלים חובה חוך מן הפסח וחטאת: נילח על העולה שלא לשמה או

על השלמים ואח"ב הקריב השאר לשמן תגלחתו פסולה. דהואיל ולא עלו לשם חובה: עולה ושלמים דנזיר ה"ל כגילח על עולה ושלמי נדבה ולא יועיל: **ר"ע" אומר אות**ו הזבח. שנשחט שלה לשמה לה עלה לו לשם חובה ולריך להביא ב] [זבח אחר במקומו]: ושאר כל הזבחים עלו לו. כר"ש בגמ' דאמר מגלח על שלמי נדבה ינח: ד] אחר שלשתן ונמצא אחד מהן כשר. והאחרים פסולים תגלחתו כשרה לדברי הכל: קםבר ר"ש נזיר שנילח על שלמי נדבה יצא. שהרי עולה

ושלמי מיר ששחטן שלא לשמן הרי הן כנדבה: מאי מעמא דאמר קרא ה] [תחת זבח] השלמים (נמדנר ו)6 ולא בתוב שלמיוי. ° מדשני קרא [בזנחים] 8 דרשינן בפרק התודה (מנחות עח.) לרבות שלמי נזיר לאקשויי לשמן ולכמה דברים וה״ה דמקשי להו [למימר] ותודהº שהיא שלמים אם גילח עליו יצא: ונטמא

מיבין שיש לו כפים בין שאין לו כפים ואלא מייבין הא דתניא זאת תורת הנזיר בין שיש לו שער בין שאין לו שער הכי נמי דלא מעכבא יוהתניא נזיר ממורט בש"א יאינו צריך להעביר תער על ראשו וב"ה אומרים צריך להעביר תער על ראשו ואמר רבינא מאי אינו צריך לב"ש אינו צריך יאין לו

לו הגילח על החמאת שלא לשמה ואח"כ הביא קרבנותיו לשמן תגלחתו פסולה וזבחיו לא עלו לו יגילח על העולה או על השלמים שלא לשמן ואח"כ הביא קרבנותיו לשמן תגלחתו פסולה וזבחיו לא עלו לו רבי שמעון אומר אותו הזבח לא עלה לו אבל שאר זבחים עלו יואם גילח על שלשתן ונמצא אחד מהן כשר תגלחתו כשרה ויביא שאר זבחים: גב" אמר רב אדא בר אהבה זאת אומרת קסבר ר"ש נזיר שגילח על שלמי נדבה יצא מאי מעמ' דאמר קרא או יונתן על האש אשר תחת זבח השלמים ולא כתב על שלמיו:

תקנה הא לב"ה יש לו תקנה והיינו דרבי פדת דאמר ר' פדת ב"ש ורבי אליעזר אמרו דבר אחד מאי ר' אליעזר דתניא יאין לו בהן יד וְרגל אין לו מהרה עולמית דברי ירבי אליעזר רב'י שמעון אומר יניחנו על מקומו ויצא וחכ"א יניח על של שמאל ויצא לישנא אחרינא אמרי לה אמר (6) רב תנופה בנזיר מעכבת אליבא דמאן אילימא אליבא דרבי אליעזר פשיטא האמר רבי אליעזר אחר מעשים כולם אלא אליבא דרבנן השתא יש לומר תגלחת אמרי רבנן לא מעכבא תנופה מיבעיא ומי לא מעכבא והתניא זאת תורת הנזיר בין שיש לו כפים ובין שאין לו כפים ואלא הא דתניא זאת תורת הנזיר בין שיש לו שער ובין שאין לו שער הכי נמי דמעכבא והתניא נזיר ממורט בש"א אינו צריך להעביר תער על ראשו וב"ה אומרים צריך אמר רבי אבינא מאי צריך לבית הלל צריך ואין לו תקנה לב"ש יש לו תקנה ופליגא דרבי פרת: מתני' יגילה על הזבה ונמצא פסול תגלחתו פסולה וזבחיו לא עלו

על פי שאין שם שיער ילא ידי חובתו ואף על גב דליכא גילוח ולעולם לב״ה גילוח לא מעכבא והוא הדין לתנופה וקשיא גולרב והיינו

דר׳ פדת: וחכמים אומרים אין לו בהן ימין נוחנו על בהן שמאל וילא לשון אחר אמרי לה אמר (ג) דורב חנופה מערכם בנויר כו' ומי לא מערבא ואפילו לרבנן והא הניא ואם סורם הנויר בין שאין לו לפים. משמע דלריך תנופה דתנופה מערבא ומי מערבא ואלא הא דתני׳ זאת תורת הנזיר בין שאין לו שיער והתניא נזיר ממורט ב״ה אומרים לריך להעביר תער על ראשו דמשמע דיעביר על ראשו וילא דלא

מעכבא דיש לו תקנה אלמא הא נמי דתני בין שאין לו כפים ה"נ דלא מעכבא וקשיא לרבא אמר רבינא לעולם אימא לך דמעכבא כרבא

מאי לריך לב"ה לריך ואין לו תקנה דמעכבא הא לב"ש יש לו תקנה ופליגא דרבי פדת דאמר דב"ש ור"א אמרו דבר אחד כו': בותבר' גילה.

על אחד מזבחיו: ונמצא פסול סגלחחו פסולה. וסותר שלשים וזבחיו שהפריש עכשיו לא עלו 🗗 ולריך להביא אחרים במקומן: כילד גילה על הטאח שלא לשמה. כלומר שנעשית שלא לשם חטאת: ואה"ר הביא שאר קרבנוסיו. כגון עולה ושלמים לשמן וכן אם גילה על

העולה או על השלמים שנעשו שלא לשמן חוכולן תגלחתן פסולה וסותר שלשים ומביא קרבנות אחרים במקום שלשתן: ר"ש אומר. אם גילח

על העולה או על השלמים שלא לשמן ושאר קרבנות הביא לשמן חגלחתו כשרה ושאר זבחים עלו לו אבל אותו הזבח בלבד לא עלה לו ויביא

זבח אחר במקומו. והיינו טעמא דתגלחתו כשרה דהואיל וזבח אחר בעלמא כשר הוא דתנן [בריש זבחים] כל הזבחים ששחטן שלא לשמן

כשרין אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה ה"י כשרה לחגלחתו אבל במקום שגילח על החטאת שעשאה שלא לשמה מודה ר"ש דתגלחתו פסולה

לפי שזבחו פסול הוא כדתנן [שם] כל הזבחים כו׳ חוץ מן החטאת ששחטה שלא לשמה 🏿 פסולה: ואם גילה על שלשתן. סתם ונמצא אחד מהן כשר

תגלחתו כשרה לדברי הכל שהרי על זבח כשר נמי (ד) גילח ויביא שאר זבחים במקום הפסולין: **גבו' אמר רב אדא בר אהבה.** מדתני ר'

שמעון כי גילח על זבח כשר אע"ג דלא עלה לבעלים לשם חובה תגלחתו כשרה: וא**ת אומרת דקסבר ר"ש נויר שגילח על שלמי נדבה יאא**.

ובלבד שיביא קרבנותיו משלם דאילו כי גילח על השלמים שלא לשמן מאי הוו נדבה דאמר מר (שם) כאשר נדרת ליי׳ אלהיך נדבה [דברים כג] אם כמו שנדרת יהא נדר ואם לאו יהא נדבה ואמר ר"ש דמגלחתו כשרה: **דאמר קרא.** וגלח הנזיר וכתיב ונתן על האש אשר תחת ובח

השלמים ולא כחיב שעל שלמיו דאילו נאמר שלמיו הוה משמע שלמי נזיר ממש והשתא דכתיב השלמים אלמא אפילו על שלמי נדבה ילא:

לקיים מצות תנופה ובין שאין לו כפים שהתנופה אינה מעכבת:

לא מיעכבא דהא דכתיב וגלח את שער ראש מרו אע״פ שאין לו שיער

יצא ומי מצית אמרת הכי והתניא

מיר ממורט שאין לו שיער בית שמאי

אומרים אינו לריך להעביר תער על

בשרוי וב״ה אומרים לריך: ואמר

רבינא. עלה דההיא מתני׳ אינו לריך

דקאמרי ב"ש: אין לו מקנה. הואיל

ואין יכולין לקיים בו מצות גילוח. אבל

לב״ה דאמרי לריך לדידהו יש לו תקנה

בהעברת תער בעלמה וחע"פ שחין

שם שיער שיהא מגלח ממנו: והיינו

דרבי פדת. דאמר במכילתא אחריתים

דבית שמאי דהכא ור' אליעזר אמרו

דבר אחד ב"ש הא דאמרן שאין לו

תקנה הואיל ואין יכול לקיים בו מצות

גילות כ: ור׳ אליעור דתניא אין למלורע

בהן יד ובהן רגל אין לו טהרה

עולמית. לפי שאין יכול לקיים בו מתן

דם ושמן על בהן ידו. שמע מינה

דמדקאמר ר' פדת דב"ש ור' אליעזר

אמרו דבר אחד ושמעינן להו לב"ש

דאמרי דתגלחת שיער מעכבא דרבי

אליעזר נמי קאי כוותייהו דאית להו

דתנופה מעכבה והחיך מתני' דתני

בין שחין לו כפים כו' [ע"כ] דמעכבא משמע: ל"א או אמר רב הנופה בנויר

מעכבת. ותנופה מי מעכבה והפילו

לר"א והא תניא זאת תורת הנזיר כו'

כדלעיל אלמא דלא מעכבא ותסברא

דלא מעכבא ואלא הא דתניא כו'

ואי מוקמת לה לההיא כגון דלא מעכבא

הא דתני' נזיר ממורט ב"ש אומרים א"ל כו' שאפי' בלא העברה מותר ביין וב״ה אומרים לריך להעביר תער ומדאינו יכול לקיים בו מלות גילוח והוא לריך גילוח דהא לריך לכך אלמא דנזיר שאין לו שיער אין

א] גם' מ"ט דאמר קרא. נ"ב על זבח תודת שלמיו ולא כתיב לו תקנה דתגלחת שיער מעכבא שלמים. כך היתה גירסת שלמים. כן שיתה המוסי וכ"ה בילקוט פי נשא מכ"ל. א"מ יעוש"ה ודו"ק: ומדהא מעכבא תנופה נמי מעכבא פוכדרב א"ר אבינא לעולם תנופה לא טכול. אימ יעושיה ודו"ק: ב] תוד"ה ונמלא פסול שנשפך כניל: ג] ד"ה ר"ש מעכבה והחי דקה משמע לן דב"ש וב"ה איפכא הויא דמאי אינו נריך מומר וכו׳ ולריך להביא אחר ושאר וכו׳ כל״ל: ד] ד״ה ואם לב"ש דקאמר דאין לו מקנה והכי אמרי ב"ש אינו לריך להעביר תער גלח אחר עשותו וכו׳ כצ״ל: ה] ד"ה מ"ט דאמר קרא על זכח תודת שלמיו ולא כתוב על ראשו עדיין לא יהא מותר מפני שאין שם העברת שער אבל לב"ה יש לו תקנה והכי משמע לריך לזה להעביר תער על ראשו ואף

מוסף רש"י

שלמים מדשני קרא בדיבוריה כצ"ל. א"מ:

צריך להעביר תער על ראשו. ניוס מלחת ימי מרו כדכתיב (נמדבר ו) מרו כדכתיב (במדבר ו) תער לא יעבור על ראשו עד מלאת, אבל ביום מלאת גלח בתער (יומא סא:). אין לו טהרה עולמית. דבעינו קרא כדכתיב, ופליגא בה קרא כדכתיב, ופליגא בה בסנהדרין (מה:) בפרק נגמר הדרן עלך (יומא סא:). הדרן עלך

פי' הרא"ש (המשר) מאחר כל המעשי׳ אלא לאו

מת**כני'** יחידי אחר שנורק אחד מן **(תכני' יחידי** אחר שנורק אחד מן הדמים קאמר ולעולם כל עבודות הקרבן מעכבות ואפי׳ תנופה דשמעי׳ ליה מזאת תורת הנויר ואלא הא דתניא בין יש לו שער בין אין לו הכי נמי דתגלחת מעכבת והתניא נזיר ממורט וכו׳ ואמר ר׳ אבינא מאי צריך לב״ה צריך ואין לו תקנה דכל שאינו בין אין לו הכי נמי דהגלחה מעכבת והחביא מיי המבורט וכרי אמרה יד אבינא מאי צריך כביה צריך ואין לו תקנה דכל שאינו
ראוי לבילה בילה מעכבת בו. וה"פ ב"ה או' צריך להעביר וכו' כלומר נזיר צריך להעביר תער ולגלח שער ראשו וזה שנמרט ו
שערותיו אין לו תקנה. הא לכ"ש יש לו תקנה וה"פ בש"א אינו צריך להעביר תער ולגלח שער ראשו. אלא אף לממרוט יש לו
תקנה בהעברת תער. וצ"ל להאי לישנא דטעם דב"ש משום דמשוי אין לו ליש לו שגם הממורט צריך להעביר תער וברייתא
דזאת תורת הנזיר אתיא כב"ש והכא נמי בא להשוות אין לו כפים ליש לו לומר שצריך להניף בזרוע למר למצוה ולמר
דלעכב ולא תדקדק מיניה דתנופה מעכבת. וחימה דלמא לעולם בא להשוות יש לו לאין לו וכב"ה דאמר צריך ואין לו תקנה
ללעכב ולא תדקדק מיניה דתנופה מעכבת. וחימה דלמא לעולם בא להשוות יש לו לאין לא מעכבא מג"ש דאחר א' ואי לה"א
ללאשמונינן דתגלחת מעכבת ו"ליד לליכא לפרושי הכי דאי לרבנן הא אמרי תגלחת לא מעכבא מג"ש דאחר א' ואי לה"א מאחרי כל המעשים כולם נפקא ומיהו קשה קצת אהך סברא אמאי מייתי ברייתא דנזיר ממורט דבלא״ה היה יכול להקשות. יית היה להשביע ביית ביית היה "קנה קברה" (ביית ביית ביית היה אמרינן תגלחת לא מעכבא ואי לר"א מאחר דע"כ לא מצית להשוות יש לו לאין לו לומר שתגלחת מעכבא דאי לרבנן הא אמרינן תגלחת לא מעכבא ואי לר"א מאחר כל המעשים נפקא. ופליגא דר' פדת. הא דאמר ר' אבינא דלב"ש צריך ויש לו תקנה ואית דגרסי אמר ר' אבינא ותירוץ הוא. בי הוסכם כ בסקה ופריאת רד פונה הוא המהוד הביצא רכב יש בדין דוש כד הקבה האית דגרסי מסר די אבינא ותירוך הדא. נה"פ והתניא נזיר ממונדט וכרי ובה"א צריך קס"ד צריך ויש לו תקנה אלמא פיי הברייתא הכי כשם שיש לו שער צריך להעביר תער כך אין לו צריך להעביר תער ואירך ברייתא נמי מפרש"י הכי כשם שיש לו כפים מניף למצוה כך אין לו מניף בזרועו ודחי רבינא דמהכא לא תוכח דלא מעכבא דצריך ואין לו תקנה קאמר ב"ה וה"פ כשם שאין לו שער איכא עכובא דאין ראוי לבילה כך יש לו איכא עיכובא ולעולם תיקשי לך ולא מעכבא תנופה לרבנן. וק"ק דא"כ הך דבין יש לו שער אתיא כר"א